

کوتاه از جامعه

صدور ۵۰۰۰شناسنامه به نام مادر

مهدی محمودیان، مدیرکل اموراتباع و مهاجران خارجی از صدور بیش از ۵۰۰۰شناسنامه برای فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی خبر داد. وی گفت: از ابتدای ابلاغ آیین‌نامه اعطای تابعیت ایران به فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی ۲۹۷هزار و ۳۷۰ پرونده تشکیل شده که این پرونده‌ها تکمیل و برای استعلام به مراجع امنیتی ارسال شده‌است. به گفته محمودیان، استان‌های سیستان و بلوچستان، تهران و خراسان‌رضوی بالاترین میزان درخواست برای دریافت شناسنامه فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی را دارند. / ایلنا

۷۰۰هزار دانش‌آموز تحت پوشش کمیته‌امداد

علی جعفری، معاون فرهنگی کمیته‌امداد امام خمینی گفت: ۷۰۰ هزار دانش‌آموز تحت پوشش کمیته‌امداد هستند که هر سال حدود ۲۵هزار نفر از آنها به مرحله کنکور می‌رسند. وی با اشاره به این که امسال هشت نفر از افراد تحت پوشش کمیته‌امداد در کنکور رتبه زیر ۱۰۰، ۶۵ نفر رتبه زیر ۵۰۰، ۴۴ نفر رتبه ۵۰۰ تا هزار و ۱۸۶ نفر رتبه چهار رمی کسب کردند، تاکید کرد: ۱۲۰۰ نفر از این دانش‌آموزان برتر در شهرها و ۸۰۰ نفر از آنها در روستاها زندگی می‌کنند. / مهر

انتقاد تند از ناصر خسروهای مجازی

محمدرضا شانه‌ساز، رئیس سازمان غذا و دارو به فروش عنان‌گسیخته اینترنتی دارو در کشور انتقاد کرد. وی گفت: فروش اینترنتی کالاهای سلامت‌محور باید بر اساس منطق عقلایی ساماندهی شود طوری که هم مردم و هم کسب و کارهای اینترنتی در چارچوب منطق سود ببرند. اما کسب و کارهایی همچون اسنپ دکتر و... در این زمینه بسیار افشاح کار کردند طوری که یک سری اقلام غیرمجاز را می‌فروشنند و گویی کار ناصرخسرو وارد فضای مجازی شده‌است. شانه‌ساز تصریح کرد: به عنوان مثال ما داروی سقط‌جنین را با زحمت فراوان ساماندهی کردیم اما اکنون افراد با یک تلفن داروی سقط را در خانه‌اش تحویل می‌گیرند. این افراد همان کسانی هستند که می‌خواهند اقلام سلامت را بی‌بند و بار به صورت اینترنتی بفروشند.

رئیس سازمان غذا و دارو در عین حال بیان کرد: عده‌ای هم می‌خواهند فروش اینترنتی دارو به کلی تعطیل شود که این هم اشتباه است. / وزارت بهداشت

داروی تالاسمی دیگر وارد نمی‌شود

حیدر محمدی، مدیرکل دارو و مواد تحت‌کنترل سازمان غذا و دارو گفت: داروی بیماران تالاسمی به وفور در دو نوع تزریقی و خوراکی در کشور موجود است اما این‌که از نوع وارداتی آن حمایت کنیم، خواسته غیرمنطقی است. وی در واکنش به ناراضیاتی بیماران تالاسمی مبنی بر نبود داروی جیدینو و دسفرال در کشور توضیح داد: با اعضای انجمن تالاسمی بارها در این خصوص صحبت شده اما اعتراضات همچنان ادامه دارد که دلیل آن مشخص نیست. محمدی ادامه داد: داروی دفرازیروکس(فرم خوراکی) و دفروکسامین(فرم تزریقی) در کشور تولید می‌شود. ضمن این‌که در حال حاضر شرکت تولیدکننده دسفرال هم اعلام کرده تولید این دارو در دنیا متوقف شده و این دارو را فقط برای ایران تولید می‌کنند. / فارس

رشد ابتلای زنان به کرونا

حامد برکاتی، مدیرکل جمعیت و سلامت خانواده و مدارس وزارت بهداشت گفت: از ابتدای امسال تاکنون مرگ زنان بر اثر بیماری کرونا به ۴۸ درصد رسیده که نسبت به سال گذشته ۳ درصد افزایش یافته‌است. وی افزود: افزایش مرگ و میر زنان بر اثر ابتلا به کرونا به بی‌توجهی و کمتر رعایت کردن دستورالعمل‌های بهداشتی برمی‌گردد.

عکس:

مهر

ژاپن تنها کشوری است که تعداد سالمندان آن ۳۰ درصد از کل جمعیتش را تشکیل می‌دهد اما تا ۲۰ سال دیگر کشورهای بسیاری چنین نسبت جمعیتی خواهند داشت که ایران یکی از آنهاست. درحال حاضر حدود ۸ میلیون و ۵۰۰ هزار سالمند در ایران زندگی می‌کنند اما واقعیت این است که شتاب شدید سالمندی ایران در جهان منحصر به فرد است به طوری که در مدت دو دهه آینده نسبت جمعیت سالمندی از ۱۰ به ۲۰ درصد کل جمعیت می‌رسد و دوربرابر می‌شود. همین امروز در پایتخت بنا به آمار رسمی حدود یک میلیون و ۱۰۰ هزار نفر بالای ۶۰ سال سن دارند و این یعنی باید از همین امروز شاهد پیامدهای پیرز شدن جمعیت ایران باشیم. یکی از این پیامدها شیوع پدیده سالمندآزاری در جامعه ایران است. همین چند روز پیش ویدئویی از کتک‌کاری در سرای سالمندان شهر یروچر در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شد؛ ویدئویی که البته از سوی مسوولان اعلام شد مربوط به سال گذشته است و پیگیری درباره آن منجر به برخورد قضایی با پرسنل این مرکز شده بود. این تنها اتفاق تلخی نیست که در این سال‌ها رقم خورده و مصادیق سالمندآزاری آنقدر متنوع و گوناگون است که آزارهای جسمی فقط یکی از مصادیق آن به‌شمار می‌رود. آمارهای جهانی حکایت از این دارد که از هر شش سالمند در جهان حداقل یکی، قربانی سالمندآزاری شده‌است. آمارهای داخلی اما نشانه‌های هشداردهنده‌تری دارد. در پژوهشی که مازیار مولایی درباره میزان شیوع سوءرفتار با سالمندان در ایران طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۴ انجام داد، این نتیجه به‌دست آمده که میزان سالمندآزاری در ایران بسیار بیشتر از سایر کشورهاست. نتایج این پژوهش سال ۹۷ در مجله سالمندی ایران منتشر شده و براساس این پژوهش میزان شیوع سالمندآزاری در ایران ۵۶/۴ درصد برآورد شده‌ است. نکته قابل توجه این‌ که نتایج این مطالعات مربوط به پیش از دوران فراگیری کروناست و این اتفاق به وضعیت سالمندآزاری دامن زده است. سال گذشته برخی از فعالان اجتماعی از افزایش سالمندان و به‌ویژه زنان سالمند رهاشده در خیابان‌ها و ارجاع آنها به مراکز ارائه خدمت به آسیب‌دیدگان اجتماعی خبر داده بودند اما خانواده ایرانی که به این معروف است که «حرمت موی سپید» را نگه می‌دارد چرا به چنین جایگاهی رسیده‌است؟ چرا سالمندآزاری افزایش پیدا کرده و مهم‌تر اینکه چه باید کرد که شاهد کاهش سالمندآزاری در جامعه باشیم؟

میثم اسماعیلی

جامعه

وضعیت سالمندی در ایران چگونه است؟

پاسخ به این پرسش ساده است: سالمندان ایران وضعیت خوبی ندارند. حداقل اگر بخوایم با سنجه آماری به این پرسش پاسخ دهیم داده‌ها حکایت از وضعیت نامناسب سالمندان ایرانی دارد. مهم‌ترین مولفه موثر در این وضعیت فشارهای اقتصادی است؛ نکته‌ای که درصد بالایی از سالمندآزاری‌ها به آن بسته است. به گواه آمارهای رسمی، ۵۵ درصد از سالمندان ایران فاقد حقوق بازنشستگی هستند! این موضوع وقتی تلخ‌تر است که بدانیم حقوق ماهانه یک‌سوم از همان ۴۵ درصد هم کفاف فقط ۱۰ روز زندگی آنها را می‌دهد. حسین نحوی‌نژاد، دبیر پیشین شورای ملی سالمندان و مدیرکل کنونی بهزیستی گیلان هم آمار عجیب‌تری را پیوست این داده‌ها کرده و به جام جم می‌گوید: «بین ۳۵ تا ۴۰ درصد جمعیت سالمندان ایران تحت پوشش یکی از سازمان‌های حمایتگر قرار دارند.» این یعنی نزدیک به نیمی از جمعیت سالمند ایران تحت فشارهای شدید معیشتی هستند.

سالمندآزاری چیست؟

وقتی حرف از سالمندآزاری می‌زنیم ناخودآگاه تصاویر مشابه آنچه در ویدئوی اخیر دیده‌شده پیش چشم‌مان می‌آید اما بدیهی است که آزارهای جسمی فقط یکی از مصادیق فراوان سالمندآزاری است. ساده‌ترین تعریف سالمند آزاری این است که به هر نوع اقدام عمدی یا غیرعمدی یا اقدام نکردن که باعث آسیب و آزار سالمند شود سالمندآزاری گفته می‌شود. نحوی‌نژاد در ادامه این تعریف فهرست بلند بالایی از مصادیق سالمندآزاری را عنوان می‌کند که تحقیر، نادیده‌انگاشتن، بی‌توجهی به سلامت و تغذیه، رسیدگی نکردن پزشکی و درمانی، محروم کردن سالمند از حق‌وحقوقش و سلب قدرت تصمیم‌گیری از سالمندان ازجمله موارد این فهرست بلندبالاست. در مطالعه مورد اشاره مجله سالمندی ایران هم آمارهایی از فراوانی این مصادیق به چشم می‌خورد و در این مطالعه در بین انواع آن به ترتیب سالمندآزاری عاطفی با ۳۰/۷ درصد، سالمندآزاری روانی با ۲۵/۴ درصد، غفلت از سالمندان ۲۵/۱ درصد، سالمندآزاری مالی با ۱۹/۷ درصد، سالمندآزاری جسمی با ۱۳/۱ درصد و طردشدگی ۱۱/۷ درصد شایع‌ترین انواع سالمندآزاری محسوب شده‌اند.

چرا سالمندآزاری بیشتر شده‌است؟

تعداد سالمندان ایران روبه افزایش است و در تعاریف کلی به افراد بالای ۶۰ سال سالمند می‌گوییم و تعداد این افراد با توجه به تغییرات هرم جمعیتی رو به افزایش است. شاید بتوان بیشترشدن نشانه‌های سالمندآزاری را به افزایش تعداد آنها نسبت داد اما این تنها دلیل و از قرار کم‌اهمیت‌ترین دلیل در این میان است. دبیر پیشین شورای ملی سالمندان معتقد است وقتی تصویر سالمندی در ایران مترادف با ناتوانی است بنابراین عموم جامعه نسبت به این افراد احساس خوشایندی ندارند. او به جام جم می‌گوید: «یکی از مولفه‌های موثر در وضعیت

با توجه به این که واکسیناسیون عمومی افزایش یافته اما نباید افراد از رعایت اصول بهداشتی از جمله زدن ماسک، پرهیز از حضور در تجمعات و رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی غفلت کنند. برکاتی عنوان کرد: البته همچنان مردان بیشتر از زنان بر اثر ابتلا به کرونا جان خود را از دست می‌دهند و وجود بیماری‌های مزمن مانند بیماری قلبی و

ژاپن تنها کشوری است که تعداد سالمندان آن ۳۰ درصد از کل جمعیتش را تشکیل می‌دهد اما تا ۲۰ سال دیگر کشورهای بسیاری چنین نسبت جمعیتی خواهند داشت که ایران یکی از آنهاست. درحال حاضر حدود ۸ میلیون و ۵۰۰ هزار سالمند در ایران زندگی می‌کنند اما واقعیت این است که شتاب شدید سالمندی ایران در جهان منحصر به فرد است به طوری که در مدت دو دهه آینده نسبت جمعیت سالمندی از ۱۰ به ۲۰ درصد کل جمعیت می‌رسد و دوربرابر می‌شود. همین امروز در پایتخت بنا به آمار رسمی حدود یک میلیون و ۱۰۰ هزار نفر بالای ۶۰ سال سن دارند و این یعنی باید از همین امروز شاهد پیامدهای پیرز شدن جمعیت ایران باشیم. یکی از این پیامدها شیوع پدیده سالمندآزاری در جامعه ایران است. همین چند روز پیش ویدئویی از کتک‌کاری در سرای سالمندان شهر یروچر در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شد؛ ویدئویی که البته از سوی مسوولان اعلام شد مربوط به سال گذشته است و پیگیری درباره آن منجر به برخورد قضایی با پرسنل این مرکز شده بود. این تنها اتفاق تلخی نیست که در این سال‌ها رقم خورده و مصادیق سالمندآزاری آنقدر متنوع و گوناگون است که آزارهای جسمی فقط یکی از مصادیق آن به‌شمار می‌رود. آمارهای جهانی حکایت از این دارد که از هر شش سالمند در جهان حداقل یکی، قربانی سالمندآزاری شده‌است. آمارهای داخلی اما نشانه‌های هشداردهنده‌تری دارد. در پژوهشی که مازیار مولایی درباره میزان شیوع سوءرفتار با سالمندان در ایران طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۴ انجام داد، این نتیجه به‌دست آمده که میزان سالمندآزاری در ایران بسیار بیشتر از سایر کشورهاست. نتایج این پژوهش سال ۹۷ در مجله سالمندی ایران منتشر شده و براساس این پژوهش میزان شیوع سالمندآزاری در ایران ۵۶/۴ درصد برآورد شده‌ است. نکته قابل توجه این‌ که نتایج این مطالعات مربوط به پیش از دوران فراگیری کروناست و این اتفاق به وضعیت سالمندآزاری دامن زده است. سال گذشته برخی از فعالان اجتماعی از افزایش سالمندان و به‌ویژه زنان سالمند رهاشده در خیابان‌ها و ارجاع آنها به مراکز ارائه خدمت به آسیب‌دیدگان اجتماعی خبر داده بودند اما خانواده ایرانی که به این معروف است که «حرمت موی سپید» را نگه می‌دارد چرا به چنین جایگاهی رسیده‌است؟ چرا سالمندآزاری افزایش پیدا کرده و مهم‌تر اینکه چه باید کرد که شاهد کاهش سالمندآزاری در جامعه باشیم؟

سالمندان جامعه است و آنچه بدیهی به نظر می‌رسد این که جامعه ایران توانسته دین خود را نسبت به سالمندان ادا کند، چه در بحث‌های حمایتی همچون بیمه و حقوق و چه در نهادهای کوچک‌تری همچون خانواده.» حسن موسوی چلک، رئیس انجمن مددکاری اجتماعی ایران اما معتقد است تغییر ساختار خانواده یکی از دلایل افزایش سالمندآزاری است. او به جام جم می‌گوید: «در بخش اجتماعی مولفه‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد ما باید نگاه و توجه‌مان به سالمندی و سالمندان به‌مراتب بیشتر از گذشته باشد؛ چرا که ساختار خانواده در حال تغییر است و این یکی از مولفه‌های مهم این حوزه محسوب می‌شود.» به باور او امروزه خانواده‌ها به سمت خانواده‌های هسته‌ای یعنی زن، مرد و فرزند تغییر مسیر داده‌اند و دیگر خانواده گسترده‌ای را نمی‌توان یافت. چلک می‌افزاید: «ساختار روابط اجتماعی ما نیز ازجمله مولفه‌هایی است که باعث می‌شود نگاه ما به سالمندی و سالمندان بیش از گذشته باشد؛ چرا که سالمندان در گذشته دارای منزلت و جایگاه ویژه‌ای در محله و جامعه بودند اما امروزه بنا به دلایلی شاهد بی‌تفاوتی نسبت به این قشر از جامعه هستیم.»

کوهیخ پنهان سالمندآزاری

برای بی‌پدی به چرایی افزایش پدیده سالمندآزاری باید این موضوع را در ساختاری به نام خانواده بررسی کنیم و بحث کنونی دراین باره اتفاقاً موضوعی به نام تحولات خانواده در ایران است چرا که بیشترین درصد آزار سالمندان از سوی خانواده‌ها صورت می‌گیرد. تعادل عاطفی و روانی برخی خانواده‌ها طی سال‌های گذشته بر هم خورده و مناسبات انسانی گذشته تغییرات شگفتی داشته است. هر چه تعارضات خانوادگی به دلیل مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بیشتر شود به همان نسبت به این تغییرات دامن زده می‌شود. براساس برخی آمار در حال حاضر حدود ۶۰ درصد تعارضات خانوادگی در خانواده‌های جامعه ایران غیرقابل حل هستند! بنابراین بیشتر تعارضات در خانواده به افزایش خشونت‌هایی مانند سالمندآزاری از سوی افراد خانواده‌ها منجر می‌شود. بخش قابل توجهی از این شکاف‌ها را تعارضات بین‌نسلی تشکیل می‌دهد، رواج استفاده از شبکه‌های مجازی و جهش فناوری ازجمله دلایل مهم این شکاف‌ها بین‌نسل‌های مختلف است. وقتی آماری از شیوع و افزایش سالمندآزاری منتشر می‌شود یا وقتی نشانه‌های این موضوع بیشتر به چشم شهروندان می‌آید به این معناست که همین تعارضات در خانواده‌ها رو به افزایش است. سالمندآزاری یکی از شاخص‌های مهم در سنجش وضعیت خانواده‌هاست و وقتی می‌گوییم سالمندآزاری، ۵۰ درصد نسبت به دهه‌های پیش افزایش داشته به این معناست که خانواده‌ها ۵۰ درصد بیشتر از دهه‌های پیش دچار فروپاشی‌های عاطفی و روانی شده‌اند. خانواده سرچشمه بنیادی این موضوع است و برای حل یا مهار این وضعیت هم طبیعی است که باید این ساختار را ترمیم کنیم. هنوز هم تنها راهکار موثر در این حوزه‌ها استحکام بخشی به وضعیت خانواده‌هاست. به این مفهوم که اگر در خانواده‌ها ارزش‌های پایدار و درست الگوسازی شود هنوز هم نهاد خانواده در کاهش این موارد نقش‌اول را بازی خواهد کرد.

راهکار موثر دیگر توجه و ارزش‌گذاری به نهادهای مدنی است. اعتماد به سازمان‌های مردم‌نهاد می‌تواند در آگاهی‌رسانی یک جامعه پیرامون این موضوع کمک‌کننده باشد. اگر پدیده سالمندآزاری افزایش داشته به این معناست که ما نتوانسته‌ایم حمایت درستی از این نهادها داشته باشیم. با این اوصاف چرا نباید منتظر افزایش شیوع سالمندآزاری در جامعه باشیم؟ آنچه درباره آزار سالمندان دیده می‌شود هنوز نوک قله کوه یخ است و با توجه به تغییر هرم جمعیتی ایران، تمایل اندک به فرزندآوری و ادامه بی‌سامانی‌های اقتصادی و نبود امید به آینده از سوی جوانان در آینده باید منتظر افزایش شگفت این چنین پدیده‌هایی باشیم با این تفاوت که سالمندان آینده نه‌تنها مورد آزارهای بیشتری قرار خواهند گرفت بلکه آنها نهاد حمایتگر خانواده را هم در کنار خود خواهند داشت. **✎**

عروقی، فشار خون بالا، دیابت و رفتارهای ناسالم همچون بی‌تحركی، تغذیه ناسالم و مصرف دخانیات در مردان بیش از زنان دیده می‌شود که زمینه‌ساز ابتلای بیشتر آنها به کروناست. مدیرکل دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس وزارت بهداشت عنوان کرد: واکسینه شدن در برابر کرونا، ابرابر از مرگ و میر جلوگیری می‌کند. / ایرنا

چرا نمی‌توان افزایش سالمند آزاری را انکار کرد

این شرایط محدود به کشور ما نمی‌شود، آمارهای جهانی نیز حکایت از این دارد که از هر شش سالمند در جهان، حداقل یکی قربانی سالمندآزاری شده است.

به تازگی پژوهشی درباره سالمند آزاری در ایران انجام نشده اما نتایج پژوهشی در رابطه با میزان شیوع سوءرفتار با سالمندان در ایران در سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۴ نشان می‌دهد میزان شیوع سالمندآزاری در ایران ۵۶/۴ درصد برآورد شده است. با توجه به این‌که در این سال‌ها روند حمایت از خانواده بهبود نیافته و شرایط اقتصادی نیز خانواده‌ها را با مشکلات بیشتری روبه‌رو کرده ، پیش‌بینی افزایش میزان سالمند آزاری کارسختی نیست.

برخی فعالان اجتماعی نیز به تازگی از افزایش سالمندان رهاشده در خیابان‌ها و ارجاع آنها به مراکز ارائه خدمت به آسیب‌دیدگان اجتماعی در دوران فراگیری کرونا خبر داده‌اند.

۵۵ درصد سالمندان ایران حقوق بازنشستگی ندارند و حقوق ماهانه یک‌سوم از همان ۴۵ درصد هم کفاف فقط ۱۰ روز زندگی آنها را می‌دهد.

فقط حدود ۳۵ تا ۴۰ درصد جمعیت سالمندان ایران تحت پوشش یکی از سازمان‌های حمایتگر قرار دارند.

کارشناسان می‌گویند بی‌توجهی جامعه به جمعیت سالمندان بستر افزایش سالمندآزاری را مهیا کرده است.

برخی کارشناسان معتقدند تغییر ساختار خانواده در جامعه ایرانی باعث شده خانواده‌ها در صدر فهرست آزار سالمندان قرار بگیرند.

هر چه تعارضات خانوادگی به دلیل مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بیشتر شود به همان نسبت سالمندآزاری افزایش پیدا می‌کند. درحال حاضر حدود ۶۰ درصد تعارضات خانوادگی در خانواده‌های جامعه ایران غیرقابل حل هستند.

ترسیم کرد؟ حسین نحوی‌نژاد معتقد است: «در ایجاد سالمندی سالم سه مولفه موثر وجود دارد: یکی اجتماع جامعه پیرامونی، دیگری خانواده و البته خود سالمند.» او باور دارد اگر سالمند هرگونه آزاری ببیند حتما این مولفه‌ها در شکل گرفتن این آزار نقش دارند.

مدیرکل پیشین شورای ملی سالمندان عنوان می‌کند: «وقتی از نقش اجتماع حرف می‌زنیم دوباره همان بحث‌های مالی شکل می‌گیرد اما این تنها نقش مولفه اجتماع در ایجاد سالمندی سالم با سالمندآزاری نیست. به عنوان مثال در بحث عبورمرومر به جامعه نتوانسته دین خود را به سالمندان ادا کند. وقتی سالمند نمی‌تواند به علت نبود حاشیه امن از خانه‌اش بیرون بیاید، خودش مصداق آزار است.

ما گاهی حتی سالمندآزاری رسانه‌ای داریم، هنوز یادمان هست که ابتدای فراگیری کرونا در رسانه‌های جمعی مدام تکرار می‌شد که نگران کرونا نباشید چون فقط سالمندان را می‌کشد!» مولفه دوم در نگاه او خانواده است؛ چرا که این نهاد اجتماعی هم می‌تواند سلامت سالمند را تضمین کند و هم دلیلی باشد بر آزار سالمندان. او می‌گوید: «خانواده اگر سالمند را به نوعی در کنار خودش برکت بداند و از حضور او به عنوان یک فرصت استفاده کند هم به استحکام ساختار خانواده می‌انجامد و هم به سلامت سالمندان منجر می‌شود.» اما شاید نکته مهم در جلوگیری از افزایش سالمندآزاری را باید در حضور و نقش خود آنها جست‌وجو کرد.

نقش سالمندان در سالمندآزاری

هر وقت صحبت از پدیده سالمندآزاری شده همواره خانواده‌ها در صدر فهرست آزارگران قرار گرفته‌اند و پس از آن هم جامعه و سیاست‌های اجرایی متهمان دیگر این پدیده بوده‌اند اما آن‌طور که دبیر پیشین شورای ملی سالمندان می‌گوید گاهی خود سالمندان هم در این پدیده نقش دارند. او معتقد است در افزایش پدیده سالمندآزاری محور سوم متعلق به خود سالمندان است. نحوی‌نژاد ادامه می‌دهد: «آنها هم باید این احساس را بکنند که جامعه مدام در حال پوست‌انداختن و تحول است. مناسبات افراد در نسل‌های مختلف با سالمندان تغییر کرده و نسل‌های کنونی با زبان و فرهنگ دیگری این مناسبات را تعریف می‌کنند. اگر سالمندان مطالبات بیش‌ازحد داشته باشند اولین متضرر خود این افراد هستند بنابراین سالمندان باید انتظار تشنان را به حداقل برسانند. اگر این تعامل منطقی ایجاد نشود خود سالمندان آسیب می‌بینند.»

این در حالی است که به باور بسیاری از کارشناسان حوزه خانواده این ظرفیت وجود دارد که سالمندان حتی از نسل پیشین خود ارتباط بهتری با نسل‌های دیگر پیدا کنند و مصداق این نکته ارتباط خوب بسیاری از سالمندان با نوه‌های‌شان است؛ ارتباطی که بین این نوجوانان با والدین‌شان شکل نگرفته و این حاصل معاشرت و تعامل بیشتر سالمندان با نوه‌های‌شان است. **✎**